

Výtvarník a řezbář Václav Plechatý vystavuje na kraji se svými kamarády

02. 12. 2012 12:32

Krajský úřad Libereckého kraje a řezbář a výtvarník Václav Plechatý pořádají ve vestibulu KÚ LK, U Nisy 642 / 2a, v Liberci 3. prosince v 16 hodin vernisáž adventní výstavy dřevěných plastik a grafiky nazvanou Václav Plechatý a kamarádi.

Vernisáž expozice libereckého autora, který vytvořil mimo jiné slavných dvaadvacet dřevěných figur, z nichž osmnáct je pohyblivých, do prvního vesnického orloje v České republice v Kryštofově údolí, zahájí ředitel KÚ LK René Havlík Úvodní slova přednesou Lidie Vajnerová a Jindřich Honzík.

Hudební doprovod tradičně obstará orchestr krajských úředníků KULKyBAND. Výstava je přístupná od 3. do 31.12. 2011 v pracovní dny od 8.00 do 16.00, pondělí a středa do 17 hodin.

PÁR SEZNAMOVACÍCH VĚT

Talent jsem zdědil nejspíše po svém dědečkovi – tesařském mistrovi. Můj otec, který vyrůstal ve světě pilin a hoblin, se sice vydal jiným směrem, ale byl natolik ovlivněn touto činností, že předal um s pilkou a s dlátem, se kterými dělal děda hotové zázraky, mně.

Původně jsem chtěl být uměleckým kovářem, ale takový obor nikde nebyl vypsán, a tak jsem se vyučil konstrukčním zámečníkem. Potom jsem studoval na večerní průmyslovce, ale vůbec mě to nebavilo, a tak jsem odtamtud po třech letech odešel.

Na přelomu 60. a 70 let jsem díky získaným dovednostem v učení i v zámečnické dílně vytvořil svoje první kovové plastiky. Dodnes stojí na sídlišti v **Liberci-Ruprechticích**. Jsou to třímetrové kousky a jmenují se Spartakiáda, Satelit a Páv. Zavítal jsem i do dalších výtvarných oborů – dělal jsem intarzie, zkoušel **grafiku** a začala mě bavit **řezbařina**. Na počátku mě hodně

ovlivnily styly přírodních národů – hlavně afrických černochů a amerických Indiánů. Ne náhodou tedy mají moje postavičky dodnes výrazná kukadla a velké zjednodušené ruce.

Můj "dřevěný svět" se skládá asi z dvaceti druhů dřev. Volím je podle námětu, podle zamýšleného umístění díla a často i podle nálady. Nejochotněji vydává svá tajemství lípa, která je už dlouho oblíbeným materiálem řezbářů. V současné době vytvářím nejraději rozměrné plastiky, většinou hodně složité a pracné, ale měl jsem i období, kdy jsem se naopak snažil proniknout do světa miniatur.

Od 80. let se věnuji také grafice, které jsem propadl natolik, že jsem si domů pořídil i vlastní lis. Mám rád linoryty a oblíbil jsem si i suchou jehlu. Když to námět vyžaduje, využívám i mezzotintu, lept nebo kombinované techniky. V posledních letech dělám nejen svoji volnou tvorbu, ale hodně grafik vzniká na zakázku. Třeba novoročenky, ex libris, pozvánky, blahopřejné listy a různé pamětní grafiky.

V roce 1971 jsem měl svoji první samostatnou výstavu. Dnes už jich mám na svém kontě více než čtyřicet, a to po celé republice. V roce 1980 jsem se poprvé představil i zahraničí veřejnosti a od té doby se má dílka dostala do více než dvaceti zemí světa, od USA a Kanady přes většinu evropských států až po Japonsko. Kromě uznání nejvyššího – přízně publika – jsem měl to potěšení převzít za své grafiky a dřevěné plastiky také řadu českých i zahraničních prestižních cen.

Celý život žiji a tvořím v Liberci, ale těší mě, že si moje tvorba našla cestu do mnoha oficiálních i soukromých sbírek po celém světě, ale i do spousty mateřských a základních škol, kaváren a cukráren i jiných veřejných interiérů a hlavně – do stovek bytů, kam si je lidé pořídili pro radost a potěšení.

Mým zatím posledním veřejným počinem je sochařská výzdoba třetího mechanického orloje u nás, který byl zásluhou **Martina Chaloupky** a jeho pomocníků, partnerů a přátelslavnostně spuštěn v září roku 2008 v **Kryštofově Údolí** u Liberce. Kromě dvanácti dřevěných apoštolů, defilujících každou hodinu v oknech orloje, zdobí průčelí stavby sochy sv.Kryštofa, sv.Barbory a ponocného – dominantou je pak pohyblivá luneta, znázorňující venkovský život. Na boční straně soubor plastik doplňují sluneční hodiny v podobě slunce. Ostatně – "rozebraný" ORLOJ najdete ve stejnojmenné fotogalerii.

Mám radost, že nová pozoruhodnost Kryštofova Údolí sklízí velkou pozornost a má u lidí úspěch. Těší mě, že se "patrony" jednotlivých soch stali například herci **Jiřina Bohdalová**, **Marek Eben**, **Jiří Lábus** a **Martin Dejdar**, moderátorka **ČT Marcela Augustová** a řada dalších.

Stejně jako umělecká tvorba mě baví i život. Těch mých prožitých 62 let bylo sice plných zvratů a zdravotních i jiných karambolů, ale zažil jsem i spoustu báječných příhod a událostí, spojených s mnoha kamarády a přáteli, mezi nimiž byla i řada výraznými osobností. Třeba malíři Vladimír Komárek, Josef Jíra či Václav Pokorný.

Ostatně – většinu příhod jsem soustředil i ve své – už druhé – knize, nazvané "V pohodě". Potěšila mě i možnost dát do knihy rozsáhlou barevnou přílohu na krásném křídovém papíře, kde vyniká každý detail nejen mých dílek, ale i společných prací se zhruba padesátkou špičkových českých a slovenských výtvarníků. Mám radost, že má knížka u čtenářů veliký

úspěch a těší mě názory řady lidí, že u nich mé povídání oživilo po smrti **Bohumila Hrabala** trochu uvádající krásný český novotvar – "pábení"...

Takovéto ohlasy jsou pro mě úplným pohlazením, a to nejen v případě knížky, ale i v mé výtvarné práci.